

Coperta I, IV: Ilustrații la ediția din 1760 a *Eddei*.

Titlul original: *Die Edda. Die Lieder der sogenannten älteren Edda* nebст einem Anhang: *Die mythischen und heroischen Erzählbungen der Snorra Edda*, übersetzt und erläntert von Hugo Gering, Leipzig und Wien, Bibliographisches Institut, [1895?].

Editura SAECULUL I.O.
ISBN 978-973-642-387-1

© Toate drepturile sunt rezervate Editurii SAECULUM I.O.

E D D A

Traducere din limba germană de
Magda Petculescu

Cu un „cuvânt înainte“ de
Dan Grigorescu

Editura SAECULUM I.O.

București, 2018

Bibliografie

Ovidiu Drimba, *Eseuri de literatură străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1976.

Walhalla și Thule, mituri și legende vechi germanice, Editura Minerva, Colecția BPT, București, 1977.

Cuprins

Cuvânt înainte	5
Introducere	19
Nota traducătorului	29

I. EDDA

Cântecele aşa-numitei *Edda cea veche*

CÂNTURILE ZEILOR

1. Prezicerea vizionarei (<i>Vøluspþ</i>)	35
2. Visele lui Baldr (<i>Baldrs draumar</i>)	48
3. Cântul lui Thrym (<i>Prymskvíða</i>)	51
4. Cântecul lui Hymir (<i>Hymiskvíða</i>)	57
5. Cuvintele de harță ale lui Loki (<i>Lokasenna</i>)	64
6. Cântul lui Harbard (<i>Hárbaþsljóð</i>)	78
7. Cântul lui Skirnir (<i>Skírnismóð</i>)	88
8. Cântul lui Wafrhtudnir (<i>Vafþrúðnismóð</i>)	96
9. Cântul lui Grimnir (<i>Grimnismóð</i>)	106
10. Cântul lui Alwis (<i>Alvíssmóð</i>)	119
11. Proverbele lui Har (<i>Hóvamóð</i>)	125
12. Cântul lui Rig (<i>Rígsþula</i>)	149
13. Cântul Hyndlei (<i>Hyndluljóð</i>)	157
14. Cântul lui Swipdag (<i>Svipdagsmóð</i>)	167

15. Cântul lui Wólund (<i>Vólundarkviða</i>)	179
16. Cântul lui Helgi, fiul lui Hjorward (<i>Helgakviða Hjörvarðssonar</i>)	187
17. Primul cânt despre Helgi, omorâtorul lui Hunding (<i>Helgakviða Hundingsbana I</i>)	199
18. Cel de al doilea cânt despre Helgi, ucigașul lui Hunding (<i>Helgakviða Hundingsbana II</i>)	209
19. Moartea lui Sinfjotli (<i>Frá dauða Sinfjötla</i>)	220
20. Proroocirea lui Gripir (<i>Grípisspór</i>)	222
21. Cântul lui Regin (<i>Reginsmál</i>)	231
22. Cântul lui Fafnir (<i>Fáfnismál</i>)	238
23. Cântul Sigurdrifei (<i>Sigrdrifumál</i>)	247
24. Fragment dintr-un cânt al lui Sigurd (<i>Brot af Sigurðarkiðu</i>)	255
25. Primul cânt al Gudruniei (<i>Guðrúnarkviða I</i>) . .	260
26. Cântul cel scurt al lui Sigurd (<i>Sigurðarkviða en skamma</i>)	265
27. Călătoria spre moarte a Brynhildei (<i>Helreið Brynhildar</i>)	276
28. Dispariția Niflungilor (<i>Dráp Niflunga</i>)	279
29. Cel de al doilea cântec al Gudruniei (<i>Guðrúnarkviða ónnur</i>)	280
30. Cel de al treilea cântec al Gudruniei (<i>Guðrúnarkviða en Þriðja</i>)	287
31. Cântecul de jale al Oddruniei (<i>Oddrúnargrátr</i>) .	289
32. Cântul lui Atli (<i>Atlavíða</i>)	295
33. Cântecul groenlandez al lui Atli (<i>Atlamál en grænlenzku</i>)	303

34. Instigarea Gudruniei (<i>Guðrúnarhvót</i>)	319
35. Cântul lui Hamdir (<i>Hamþismál</i>)	323

II. POVESTIRILE MITICE ȘI EROICE ALE SNORRA EDDĀ

Edda cea nouă

1. Amăgirea lui Gylfi (<i>Gilfaginning</i>)	331
2. Povestirile lui Bragi (<i>Bragarœður</i>)	371
3. Extrase din Poetica lui Snorri (<i>Skáldskaparmál</i>)	375
Bibliografie	396

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Edda / trad. din lb. germană de Magda Petculescu ; cu un cuv. înainte de Dan Grigorescu. - București : Saeculum I.O., 2018

ISBN 978-973-642-387-1

I. Petculescu, Magda (trad.)
 II. Grigorescu, Dan (pref.)

821.112.2

A. CÂNTURILE ZEILOR

Dedicată Elsei

1. Prezicerea vizionarei (*Vøluspá*)

Rog să-mi dea ascultare neamurile sfinte.
Copiii¹ lui Heimdall, cei de vază și cei de rând;
Părintele care alege² dorește aceasta deci eu vă voi spune
Povești străvechi amintiri de foarte demult.

Străbunii uriașilor sunt cei de care îmi amintesc,
Că odinioară mi-au dat viață;
Cunosc nouă lumi, nouă împărății ale arborelui lumii³
Ale cărui rădăcini sunt adânc înfipte în Pământ.

Vremuri străvechi au fost cele în care trăit-a Ymir⁴:
Nu era nici prundiș, nici mare, nici valul cel rece;
Nu era nici Pământ, nici Cer,
Numai un hău căscat, iarbă nicăieri.

Iată că fiii lui Bur⁵ au ridicat Pământul
Și au creat frumosul Midgard⁶,
Dinspre sud Soarele scâlda câmpul
Pe care a început să răsără iarba cea verde.

-
1. Copiii lui Heimdall, oamenii. Din *Rigsþula* aflăm că zeul Heimdall, sub numele de Rig, a creat cele trei seminții ale oamenilor – sclavii, cei liberi și nobilii.
  2. Părintele care alege – nume dat lui Odin.
  3. Arborele lumii – frasinul Yggdrasil, vezi și strofele următoare.
  4. Ymir, uriașul din trupul căruia zeii au făcut lumea; vezi și *Vafþr., Grim, Gylfaginning*.
  5. Fiii lui Bur: Odin, Wili și We, vezi și *Gylfag.*
  6. Midgard – tărâmul din mijlocul lumii, lăcașul oamenilor; vezi și *Grimn, Gylfag.*

7 Dinspre sud Soarele, alături de Lună,
 A atins cu dreapta marginea cerului;
 Fără ca Soarele să fi știut unde îi este culcușul,
 Nici Luna nu știa, ce noapte este a ei,
 Stelele nu aflaseră unde le va fi locul.

Iată că s-au adunat zeii, cu toții,
 Stăpânii cei sfinți și au ținut sfat:
 Au dat nume pentru Noapte, Lună Nouă și Lună Plină,
 Dimineață și Seară, Amiază și Înserat,
 Au ales totul ca să poată număra anii ce treceau.

Pe câmpia Idei⁸ se adunară Asenii
 Să înalte altare, să ridice temple;
 Au făcut cupoare să lucreze aurul,
 Au făurit cu ciocanele clești și alte unelte trebuincioase.

În curte se exersau la jocuri—
 Aurul strălucitor nu le lipsea—
 Cele trei, cele mai puternice fete⁹ sosiră și ele,
 Fiicele uriașului din țara Thurșilor.

[Si se aşezară zeii cu toții,
 Stăpânii cei sfinți, să țină sfat:
 Oare multimea piticilor de cine să fie trezită la viață
 Din sângele lui Mimir și din mădularele¹⁰ lui Blaïn?

Cel mai puternic făurit dintre toți piticii
 A fost Motsognir, al doilea a fost Durin;
 Pe unii îi făceau după chipuri ale oamenilor
 De pe pământ cum le poruncise Durin.

7. Această strofă, introdusă probabil mai târziu, înfățișează o seară de vară nordică, când soarele alunecă de-a lungul marginii cerului, dar nu apune, ci rămâne și noaptea pe cer alături de lună; a fost scrisă, poate, de J. Hoffory: *Studii despre Edda*, Berlin 1889, pag. 73 și urm.

8. Câmpia Idei – „câmpia activității neîntrerupte“, locul unde stăteau Asenii în timpurile erei lor de aur, unde vor locui și zeii ce vor supraviețui focului ce va mistui lumea; vezi *Gylfag*.

9. Cele trei fete puternice: norenele Urd, Werdandi și Skuld care ursesc destinul zeilor și al oamenilor. Vezi și *Gylfag*.

10. Brimir și Blaïn sunt alte nume pentru Ymir. Paragraful ce vorbește de crearea piticilor și conține o amplă listă a lor, a fost probabil introdus ulterior.

Nyi și Nidi, Nordri și Sudri,
 Austri și Westri, Althjof, Dwalin,
 Nar și Naïn, Niping, Daïn,
 Bifur, Bafur, Bombor, Nori,
 An și Onar, Aï, Mjodvitnir.

Wigg și Gandalf, Windolf, Thorin,
 Thror și Thraïn, Thek, Lit și Wit,
 Nyr și Regin, Nyrad și Radsvid –
 Acum îi număram cum trebuie pe pitici.

Fili și Kili, Fundin, Nali,
 Heptifili, Hanar, Swiuri.
 Frar, Hornbori, Fräg și Loni,
 Aurwang, Jari, Eikinskjaldi.

A venit vremea, oameni, pe cei din poporul piticilor
 Străbunii lui Lothar să-i numim în cânt;
 Neamul lor a pornit din țara cea stâncoasă
 Prin văile mlăștinoase spre nisipoasa câmpie.

Ei s-au numit Draupnir și Dolgthrásir,
 Har, Haugspori, Hlewang, Eloën
 Dori, Ori, Duf, Andwari,
 Skirfir, Wifir, Skafid, Aï,

Alf și Yngwi, Eikinskjaldi,
 Fjalar și Frosti, Fid și Ginnar:
 Se vor cunoaște cât există lumea,
 Acești numeroși străbuni ai lui Lothar.]

Și iată că pornesc spre țărmul mării puternici și falnici
 Din acest neam trei dintre Aseni;
 Pe întinsul câmp au găsit fără vlagă
 Ask și Embla¹¹, fără să știe care le era soarta.

Nici suflu, nici suflăt nu aveau încă,
 Nici trup, nici căldură nici culori îmbietoare;

11. Ask și Embla – frasinul și ulmul (?), cei doi pomi din care Asenii au creat prima pereche de oameni. Vezi și *Gylfag*.

Suflu le-a dat Odin¹², Hönir¹³ le-a dat sufletul,
Lodur¹⁴ căldura și culorile strălucitoare.

Știu un frasin, ce poartă numele Yggdrasil¹⁵
Fâlnicul copac ce culege umezeala;
Din el vine roua, care hrănește văile;
De-a pururi verde este el la fântâna (norpei) Urd.

Iată o cetate la rădăcina copacului,
Trei fecioare înțelepte locuiesc în ea:
[Una se numește Urd, cealaltă Werdandi
– cioplind semnele – cea de a treia este Skuld;]¹⁶
Destinele vietilor le urzesc
Urmașilor oamenilor, soarta bărbaților.

Mai știu și despre primul dintre războaiele lumii¹⁷
Când Gullweig cu sulitele împunsă fost-a
Și când în a lui Hawi¹⁸ sală a fost arsă,
De trei ori arsă și de trei ori renăscută,
[adesea și de multe ori, dar ea continuă să mai fie în viață.]

12. Odin (adică furtunosul), inițial un zeu furtunos, avansat de germani de timpuriu ca zeu dominind din împărăția cerurilor și, astfel, stăpân al celorlalți zei.

13. Hönir, un zeu ce apare adeseori în compania lui Odin și a lui Loki (vezi introducerea vizionară din *Reginsmól*, și *Skáldskaparmál*, apoi *Bragaræður*; numele și existența lui nu au fost încă explicate satisfăcător. Când se încheie pacea între Aseni și Wanii, a fost dat wanilor ca ostace. Face parte dintre zeii ce vor domni și în lumea cea nouă.

14. Lodur – probabil numele mai vechi al zeului, ce în mod obișnuit se numește Loki.

15. Frasinul Yggdrasil, simbolul Universului, creat unitar și organic, vezi *Grimn.* și *Gylfag.* Urd, vezi și strofele anterioare.

16. Vezi și strofele anterioare.

17. Primul dintre războaiele lumii este cel dintre Aseni și Wanii. Cei din urmă, inițial zeități ale apelor din atmosferă și pelagine, au devenit și zeii navigației și ai comerțului. Cultul lor, după cum se pare, a apărut mai întâi la germanii sudici și a ajuns la scandinavi de la aceștia; introducerea lui a întâmpinat însă rezistență în rândul credincioșilor în Aseni și a fost rezolvat, după lupte crâncene, printr-un compromis; ca urmare, Asenii și Wanii au fost adulatați laolaltă. Se pare că mitul Wanilor pare să conțină aceste evenimente. – Dintre Wanii fac parte Njord și cei doi copii ai săi, Freyr și Freyja. Müllenhof este de părere că Gullweig ar fi o ipostază a celei din urmă și că ar personifica puterea aurului, dar parteua lui cea păcătoasă. Conform poeziei noastre, Gullweig a fost prima din neamul Wanilor, care s-a dus la Aseni. Faptul că a fost râu tratată de ei a pricinuit primul război dintre Aseni și Wanii. Războiul este menționat și în *Gylfag.* și *Bragaræður.*

18. Hawi, „cel mare“ – Odin.

Heid¹⁹ i s-a spus ei, oriunde a intrat în casă,
Deșteapta vrăjitoare cu darul prevestirii;
Sucind mintile facea scamatorii,
Femeilor libere le aducea mereu desfătarea.

Și se așezără zeii cu toții,
Stăpânii cei sfinți să țină sfat:
Dacă Asenii să plătească dări
Sau dacă toți zeii să fie preamăriți prin jertfe²⁰.

Odin cu mânerul armei în mână o lansă în oaste
– Ceea ce se și întâmplă în primul război –
Căzu meterezul cetății Asenilor,
Wanii dormici de luptă zdrobiră pământul²¹.

22. Și se așezără zeii cu toții,
Stăpânii cei sfinți să țină sfat:
Cine umplută tot aerul cu otravă²³
Și îi promise uriașului mireasa lui Od²⁴?

Numai Thor²⁵ lovi plin de mânie
– Șade numai rareori, când face aşa ceva –
Se spulberă jurăminte, cuvintele și legămintele,
Tratale își pierduseră valoarea, deși fuseseră încheiate de ei²³.

19. Heid, un nume dat adesea profetelor și vrăjitoarelor. Deci și Gullweig a primit acest nume.

20. Zeii negociază condițiile încheierii păcii. S-a propus, fie să plătească tribut Wanilor învingători, fie să fie socotiți egali în drepturi și, deci, să li se închine jertfe și să intre în rândul Asenilor. Cea de a doua variantă a fost acceptată.

21. Această strofă vorbește din nou de război (distrugerea cetății Asenilor de către Wanii) pentru a face o trecere la mitul următor.

22. Ca să reclădească cetatea, zeii au tocmit un uriaș-meșter, care s-a angajat să ridice total într-o iarnă dacă îi vor da ca soție pe Freyja și vor ceda Soarele și Luna; sfătuți de Loki, zeii au acceptat condițiile. După aceea zeilor le-a părut rău că au încreviințat și l-au amenințat pe Loki cu moartea dacă nu îi ajută să iasă din încurcătură. Printr-un săretlic, Loki a făcut ca termenul să nu poată fi respectat. Uriașul a fost furios că a pierdut, i-a amenințat pe zei și a fost ucis de Thor. Vezi *Gylfag.*

23. Adică cine a fost cel care a dat sfatul să cedeze Soarele și Luna.

24. Mireasa lui Od este Freyja, vezi *Gylfag.*

25. Thor, zeul tunetului, fiul lui Odin și Jord.

Mai știi că al lui Heimdall²⁶ corn ascuns va rămâne
Sub copacul sfânt ce soarbe aerul cerului;
Văd cum cad peste el valurile umede, zălogurile²⁷
Tatălui care alege, oare voi puteți înțelege mai mult?

²⁸Stăteam singură afară când bătrânul principe
Al Asenilor a venit și mi-a citit în ochi:
„Ce vrei să știi? De ce verifici?
Odin, eu știi, unde îți ți ascuns ochiul!“

Eu știi al lui Odin ochi ascuns
În izvorul lui Mimir, cel atât de vestit;
Met bea Mimir în fiecare dimineață
Din zălogul tatălui care alege -
oare voi puteți înțelege mai mult?

Părintele oastei a dăruit colane și inele,
Pentru că am spus lucruri pline de tâlc
și am avut darul proroocirii.

Am multă înțelepciune, pot întrevedea peste timpuri,
Toate lumile citirea mea le străpunge.

M-am uitat jur-împrejur Walkiriile²⁹ le văd venind,
Pregătite să se alăture eroilor luptători;
Skuld ține scutul, este urmată de Skogul,
Apoi de Gud, Hild, Gondul și Geirskogul.
Vă mai spun acum că fetele lui Herjan³⁰
Sunt gata ca pe Pământ să conducă lupta.

26. Heimdall („cel ce strălucește peste toată lumea“), păzitorul zeilor, cel care, la sfârșitul zilelor, va chema zeii la luptă sunând din cornul Gjallar. Până atunci acesta va rămâne ascuns sub frasinul Yggdrasil. Vezi și *Prymsk*.
27. Tatăl care alege, adică Odin. Zălogul său este ochiul zeului cerului, Soarele, pe care îl amanetează spiritului apei Mimir sau Mim pentru a dobândi de la el înțelepciunea, rămasă dosită în adâncul apelor, în fântâna lui Mimir. Iată cum se explica apusul Soarelui în mare. Soarele poate fi socotit și pocalul auriu al zeului cerului, pe care Mimir îl umple cu apa sfântă din izvorul său ca să ude copacul lumii (adică prin grija înțeleaptă să asigure mersul omenirii).
28. Profeta spune că înțelepciunea ei a fost verificată chiar de Odin și că ea i-a demonstrat-o. După ce a accentuat astfel autenticitatea prezicerilor ei, continuă cu proroocirile.
29. Walkiriile, fecioarele luptătoare ale lui Odin, care îndeplinesc ordinele zeului, asigură victoria favoriților săi în luptă și îi conduc în Walhall pe eroii căzuți.
30. Herjan = Odin.

Am văzut care este sfârșitul ursit
Fiului lui Odin nobilul Baldr³¹;
Mult deasupra se înalță vajnic
Frumos crescut subțirele vâsc.

Din ale sale ramuri, toate subțiri,
S-a născut săgeata ucigașă trasă de Hod³²;
Dar fratele lui Baldr³³ de abia născut,
A luptat el, fiul lui Odin.
Nu și-a pieptănăt părul nici mânile nu le-a spălat,
Până ce dușmanul³⁴ lui Baldr nu a zăcut străpuns;
Frigg³⁵ jelea în Fensalir
Nenorocirea Walhall³⁶ oare voi puteți înțelege mai mult?

L-am văzut legat în mica pădurice
Pe cel ce aduce norocirea, pe obraznicul Loki³⁷.
Sigyn³⁸ stă alături doborâtă de durere
Din cauza suferinței bărbatului ei
oare voi puteți înțelege mai mult?

31. Baldr, adică „Stăpânul“, fiul lui Odin cu Frigg, inițial un zeu al luminii; uciderea lui de către fratele său Hod a simbolizat victoria luminii asupra întunericului, a verii împotriva iernii. După ce vechii zei ai forțelor naturii au fost dotați și cu principii etice, Baldr a devenit zeul dreptății, purității și nevinovăției. Vezi cântul următor și povestirea din *Gylfag*.
32. Hod, fratele orb al lui Baldr, l-a lovit mortal cu săgeata făcută din acea ramură de vâsc, Loki i-a încordat arcul și a potrivit săgeata. Conform celor spuse mai sus, Hod poate fi socotit personificarea iernii; numele, care înseamnă „război“, desemnează opusul fratelui său – Baldr cel pașnic.
33. Fratele lui Baldr: este vorba de Wali, avut de Odin cu Rind, pentru a crea pe cineva care să-l răzbune pe Baldr. Nici nu era bine născut („avea doar o noapte“), când a dus la îndeplinire răzbunarea provocând moartea lui Hod.
34. Dușmanul lui Baldr-Hod.
35. Frigg („cea mult iubită“, „nevasta“), zeița Soarelui, soția lui Odin. Locuiește în Fensalir (Sâlile mărilor) deoarece Soarele se lăsa seara în apele mării.
36. Walhall adică hala unde sunt găzduiți după moarte eroii căzuți, folosită aici ca locuință pentru zei.
37. Loki, cel mai des folosit, dar fără îndoială cel mai recent nume al zeului, numit și Lodur și Loptr. El înseamnă „cel ce încide“, „cel ce termină“, deoarece elementul peste care domnește el, focul, înseamnă în credința germanică sfârșitul tuturor lucrurilor. Din cauza caracterului distrugător al acestui element (cele binefăcătoare apar rareori în miturile despre Loki) el este socotit demonul răului, care abate întreaga norocire asupra zeilor. Tot el poartă vina și pentru moartea lui Baldr. Drept pedeapsă este legat de Aseni și va fi eliberat numai cu puțin înaintea dispariției lumii. Vezi *Gylfag*.
38. Sigyn, soția lui Loki.

³⁹Dinspre soare răsare se revarsă prin văi otrăvite
Cu săbii și pumnale Slidr⁴⁰ cel spumegând.

Si s-a ridicat, spre nord, din câmpie
O sală din aur pentru neamul lui Sindri⁴¹;
Pe Okolnir⁴² era o altă
Sală de bere a uriașului, care se numește Brimir⁴³.

Văzut-am o hală mare, departe de Soare,
Pe Nastrand⁴⁴, cu ușile îndreptate spre nord;
Prin coșul de fum pătrunde o ploaie de otravă,
Căci pe pereții sălii stătea încolăciți șerpii.

Am mai văzut acolo râuri sălbaticе
Bărbăti ce juraseră strâmb și ucigași⁴⁵
[Si unii, care ademeniseră nevestele altora];
Acolo molfaia Niddhogg din trupurile golite de suflet,
Lupul sfârteca oameni – oare voi puteți înțelege mai mult?

39. Aceste strofe prezintă locuința demonilor, care aduc dispariția lumii și a zeilor: în nordul împărăției uriașilor și a piticilor aliați cu ei și în lumea de dincolo a Helei. Lumea focului, sudică, patria fiilor lui Muspell, este probabil menționată în cele două versuri pierdute consemnate prin puncte.
40. Slidr, „cel dăunător, cel rău“, un râu din țara uriașilor. Faptul că aduce cu el săbii și pumnale, după cum se pare, ar însemna doar că are o apă rece ca gheăta.
41. Neamul lui Sindri (un pitic cu acest nume apare și în *Skáldsk.*) ce locuiește pe câmpia Nida (adică în „câmpurile întunecate“) este format din pitici; ei sunt ramura ostilă zeilor (Elbi cei negri).
42. Okolnir, „cel ce nu este rece“, este un nume curios pentru un munte din înghețata țară a uriașilor; trebuie să pornim de la premisa că este vorba de un loc păzit de ghețari cu căldura vulcanilor. Aceasta (ca și altele) ar face plauzibilă originea islandeză a cântului.
43. Brimir, sau „cel ce foșnește“, numele unui uriaș care a mai fost denumit Ymir, străbunul uriașilor.
44. Nastrand, adică „tărâmul morților“; aici este imensa sală a zeiței morții, Hel, unde – potrivit credinței străvechi a germanilor – ajungeau toți oamenii după moarte. Cei răi trebuiau să se lase supuși la chinuri.
45. Crimă și sperjur erau socotite de germani păcatele cele mai grele. Si *Sigrdrifumól* avertizează de pedepsele grele ce îl așteaptă pe cel ce jură strâmb.

⁴⁶Pe peretele de la est stătea bătrâna în pădurea de fier⁴⁷
Si dădu naștere acolo lăcașului lui Fenrir⁴⁸
Din toți aceștia, cândva,
Va ieși sugrumatatorul Soarelui cu chip de lup.

Se hrănește cu carnea bărbătilor⁴⁹ căzuți
Si pângărește cu sânge lăcașul zeilor;
Razele Soarelui sunt întunecate, pe timpul verii
Vine vreme rea – oare voi puteți înțelege mai mult?

Acolo pe colină stătea, cântând la harpă,
Păzitorul uriașei, veselul Eggther⁵⁰;
Îl strigă lui să taie capul frumosului cocos roșu,
Din pădurea cu păsărele, ce se numea Fjalar⁵¹.

Dacă la zei cântă Gullinkambi⁵²,
Cel care în hala tatălui atotputernic îi trezea pe eroi;
Un altul era cel care cântă în adâncul Pământului,
Cu pene brun-negricioase în încăperile zeiței Hel.

Garm latră cu putere înaintea lui Gnipahellir⁵³:

46. În această strofă începe prezentarea sfârșitului lumii prin aceea că anunță nașterea duhului rău care va înghiți Soarele și Luna.
47. Pădurea de fier, o pădure foarte bătrână și existentă de-a pururi, o pădure străveche. În secolul al XI-lea acest nume era dat unei păduri din Holstein, dar și orașul Iserlohn pare să-și tragă numele de la o asemenea pădure.
48. Fenrir sau Fenris, un lup uriaș, fiul lui Loki cu uriașa Angurboda, vezi și *Hindluljāð*. În ceasul sfârșitului lumii, el îl va încolăci pe Odin, dar va fi ucis de Widar (*Gylfag.*). Copiii săi, pe care îi are cu o uriașă al cărui nume nu este dat, („bătrâna din pădurea de fier“), sunt lupii Skoll și Hati, primul va înghiți Soarele, cel de al doilea Luna. Acest mit a fost creat după întunecarea corpului cereșc în timpul unei eclipse.
49. Müllenhof bănuiește că ar fi vorba de un avertisment ca morții să fie îngropăți (vezi *Sigrdrifumól*), căci altfel se asigură hrana lupului ce va mistui Soarele.
50. Eggther („slujitorul săbiei“), păzitorul (soțul?) uriașei, s-ar părea că detine funcția de păzitor al uriașei, asemenei lui Heimdall pentru zei și Surt pentru locuitorii din Muspelheim (*Gylfag.*)
51. Fjalar, cocoșul, care îi trezește pe uriași la ultima luptă, cum a făcut și Gullinkambi cu zeii și cocoșul brun-negricios cu oamenii din împărăția lui Hel.
52. Gullinkambi înseamnă „cel ce poartă un pieptene din aur“.
53. Garm, câinele, care stă la intrarea în împărăția Helei, în „peștera din stâncă“. Este, în orice caz, același câine, care, după visul lui Baldr, îi vine în cale lui Odin. *Grímn.* îl menționează drept cel mai bun dintre câini. Conform *Gylfag.* în clipa sfârșitului lumii, zeul războiului Tyr și Garm se vor ucide reciproc.

El rupe cătușele, aleargă lupul⁵⁴!

Am multă înțelepciune, pot întrevede peste timpuri
Să văd soarta crudă a zeilor cum se apropie.

⁵⁵Frații pornesc la luptă și se doboară între ei,
Legăturile de sânge sunt rupte de fiii fraților;
Este greu pe lume, este multă nenorocire –
Este vremea măciucilor, vremea săbiilor, lăncile șuieră,
Este timp de iarnă, timpul lupilor, vai, lumea se prăbușește –
nici un om nu își va cruța aproapele.

Fiii lui Mim⁵⁶ dau năvală sună sfârșitul
Sunetul răsunător al cornului Gjallar⁵⁷;
Puternic suflă Heimdall, cornul este îndreptat în sus,
Capul armatei vorbește prin capul lui Mim⁵⁸.

Yggdrasil trosnește, frasinul cel mai falnic,
Bătrânul copac se pleacă, uriașul se eliberează;
Cu toții sunt înfricoșați cei din lumea umbrelor,
Vai, Surt⁵⁹ cel iubitor de sânge pornește pe drumul său.

Ce se întâmplă la Aseni? Ce fac Elbii?
Împărăția uriașilor forfotește, Asenii sunt strânși la sfat;
Suspina piticii în fața ușilor din piatră,
Stăpânul munților împăduriți – oare voi puteți înțelege mai
mult?

Garm urlă acum cu putere se vede Gniphellir,
Se rup cătușele, scapă lupul!

54. Lupul, adică Fenrir, pus în lanțuri de Aseni, dar care, când sună clipa sfârșitului lumii, se va elibera (*Gylfag.*)

55. Sfârșitul lumii este precedat de distrugerea a tot ce fusese cultivat pe pământ.

56. Fiii lui Mim, apele, care încep să se învolbure.

57. Despre Heimdall și cornul Gjallar.

58. Potrivit *Ynglingasaga*, Asenii și Wanii au făcut schimb de prizonieri la sfârșitul luptelor. Asenii l-au trimis pe Hornir și l-au dat înțeleptului Mim ca însotitor. Dar Wanii îl tăiaseră acestuia capul și l-au trimis înapoi Asenilor. Odin a îngrijit capul și a rostit formule magice: prin aceasta i-a dat capului puterea să vorbească, iar mai târziu avea să afle de la el multe taine. Autorul versurilor noastre trebuie să fi cunoscut acest mit; îl folosește aici fără să se gândescă că nu corespunde cu ceea ce a spus despre Mim în strofele anterioare. Cine vede însă în soarele din aceeași strofă mai întâi ochiul și apoi pocalul, acela poate să și amesteece mituri care se contrazic.

59. Surt cel iubitor de sânge este aceeași persoană ca și „uriașul“ de la început.

Am multă înțelepciune pot întrevede peste timpuri
Să văd soarta crudă a zeilor cum se aprobie.

Dinspre est se aprobie Hrym⁶⁰ cu scutul să se apere,
Din valuri se ridică řarpele lumii⁶¹
Furios la culme; bătrânul vultur⁶².
Sfârtecând cadavre; pornește în larg Naglfar⁶³.

Dinspre nord se vede o corabie pe mare
Cu oamenii Helei, condusă de Loki;
Lupului (Fenrir) îi urmează sălbaticii lui tovarăși,
Împreună cu ei este și fratele lui Byleipt⁶⁴.

Dinspre miazăzi sosește Surt⁶⁵ ucigașul ramurilor,
Săbiile luminează soarele îi înfruntă⁶⁶,
Munții pietroși se prăvălesc, zeii se împiedică,
Hel înlănțuie oamenii, cerul se despiciă.

Se aprobie Hlin⁶⁷ alt necaz,
Când părintele care alege pleacă, să biruie lupul (Fenrir),
Și pe Surt cel înțelept sugrumătorul lui Beli⁶⁸;
Bucuria lui Frigg se va spulbera pe dată.

Vine apoi Midar⁶⁹ fiul măritului părinte,
Vajnicul erou, să se lupte cu lupul (Fenrir):

60. Hrym, conducătorul uriașilor. Numele înseamnă „secătuit, lipsit de vlagă“, deci pare să anunțe că însuși Hrym, ca și întregul lui neam, este supus pieirii.

61. Řarpele lumii, uriașul smeug din Midgard, un fiu al lui Loki cu Angurboda, care, scufundat în apele mării, s-a încolăcît în jurul pământului, personificarea oceanului planetar. Vezi *Hym.*, *Gylfag.*

62. Bătrânul vultur: prin el se subînțelege uriașul Hræfwelg (adică înghițitorul de cadavre), el stă întruchipat în vultur la marginea cerului și provoacă bătaia vântului când dă din aripă; vezi *Vafþrúðn.*, *Gylfag.*

63. Naglfar, corabia făcută din unghile morților, folosită de uriași în ultima lor călătorie în luptă împotriva zeilor. După *Gylfag.* a fost condusă de Hrym.

64. Fratele lui Byleipt este Loki, vezi și *Hyndlujóþ*, *Gylfag.*

65. Surt, stăpânul lumii focului, Muspelheim; vezi și *Vafþr.*, *Fáfnismól*, *Gylfag.* Ucigașul ramurilor, descriere poetică a focului.

66. Soarele zeilor ce înfruntă strălucirea săbiilor care iradiază.

67. Hlin, după *Gylfag.* slujitoare a zeiței Frigg; aici este probabil un nume dat chiar zeiței Frigg.

68. Înțeleptul sugrumător al lui Beli este Freyr, vezi *Gylfag.* Despre Freyr vezi și observațiile din *Skirnismól.*

69. Midar, tăcutul Asen, fiu al lui Odin, își va răzbuna tatăl ucigându-l pe Fenrir. Scapă din pădurea în flăcări, vezi și *Vafþr.*, *Grimn.*, *Gylfag.*, *Bragar.*, *Skáldsk.*